

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Νίκος Βατόπουλος

Το άλλο Αιγαίο

Η λέξη «μετριοπάθεια» παραμένει άγνωστη. Ειδικά στα ελληνοτουρκικά θα ήταν εθνικώς ωφέλιμο αν αφήναμε τη διαχείριση της κρίσης στην πολιτική και τη διπλωματία. Είναι λυπηρό και δυσοίωνα να παρατηρεί κανείς την άκριτη και παρορμητική πολεμοκάπηλη αντίληψη που διαχέεται στα κοινωνικά δίκτυα. Το ζήτημα για την εμπορική ταυτότητα του Τουρκικού Αιγαίου, που αφορά τις τουριστικές υποδομές των απέναντι παραλιών, ανέδειξε την απόσταση που πρέπει να διανύσουμε ώστε να δικαιώσουμε αυτό για το οποίο περηφανευόμαστε. Οτι είμαστε, δηλαδή, ένα δημοκρατικό και ανεπτυγμένο κράτος με σκεπτόμενους πολίτες.

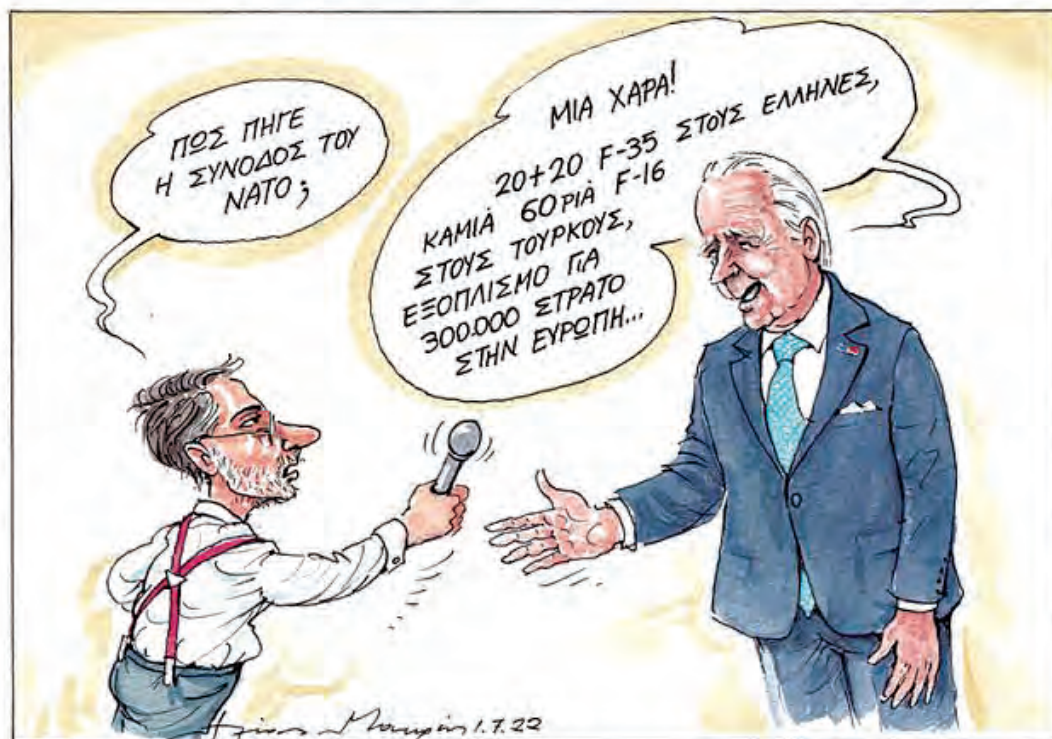
Το δυσάρεστο είναι πως η εμμονή με την προβολή των αρνητικών όψεων της Τουρκίας καλλιεργείται από σχεδόν όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, συμβάλλοντας σε διαρκή βομβαρδισμό του κοινού. Η εμπειρία μας από το 1922 και το 1974 θα έπρεπε να μας είχε διδάξει πως η άφρων εσωτερική πολιτική και ο φανατισμός της κοινής γνώμης έχουν πάντα δυσάρεστες επιπλοκές. Θα έπρεπε επίσης ως κοινωνία να έχουμε πλέον αντιληφθεί πως το εθνικό αφήγημα σε κάθε χώρα διαφέρει, κάτι που είναι έκδηλο στις χώρες της Βαλκανικής, οι οποίες όλες διαμόρφωσαν την εθνική ταυτότητά τους ως θύματα. Ακόμη και οι Τούρκοι της Τουρκικής Δημοκρατίας εμφανίζονται ως θύματα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και των συνεπειών του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, με την απόπειρα εκ μέρους των δυτικών δυνάμεων διαμελισμού της χώρας.

Η Ελλάδα θα έχει πολλά να κερδίσει με πολιτική δι-

απαιδαγώγηση της κοινής γνώμης και τα ΜΜΕ θα επιτελούσαν έργο αν χαμήλωναν τους τόνους και παρουσίαζαν τα γεγονότα, παρά να επιχαιρούν με τα ύψη του πληθωρισμού στη γείτονα χώρα. Ένας Έλληνας δέκτης των ειδήσεων με μηδενική επαφή με τη σύγχρονη τουρκική πραγματικότητα θα πίστευε πως όλοι οι Τούρκοι είναι σε κατάσταση ένδειας. Η Κωνσταντινούπολη παραμένει ένα από τα μεγάλα οικονομικά και τουριστικά κέντρα του κόσμου και υπάρχει

μερίδα της τουρκικής κοινωνίας που είναι πλήρως ευρωπαϊκή. Είναι δείγμα πολιτισμού να μπορεί κανείς να διακρίνει την είδηση και να την υπηρετήσει. Η καλλιέργεια εσφαλμένων εντυπώσεων οδηγεί κατά κανόνα σε διαψεύσεις και απογοητεύσεις. Η Ελλάδα είναι ευρωπαϊκή και μέρος των ισχυρότερων συμμαχιών. Οφείλουμε να συμβάλουμε στην προστασία της κοινής γνώμης από τις σειρήνες του λαϊκισμού και της αδιαλλαξίας.

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΑΚΡΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

DOCUMENTO Γράφει η Λάικα

Στου Ανδρουλάκη την ποδιά σφάζονται παλικάρια στο Μαξίμου

Στου Ανδρουλάκη την ποδιά σφάζονται παλικάρια στο Μαξίμου

Ο Νίκος Ανδρουλάκης είναι ίσως ο μοναδικός πολιτικός ο οποίος απασχολεί την πολιτική μέσω των σεναρίων για το πότε θα τελειώσει ως πολιτικός. Όταν πάει με τον Μητσοτάκη ή όταν του φύγουν οι υπόλοιποι για να πάνε με τον Μητσοτάκη; Οποτε πάντως ανεβαίνει σε κάποιο βήμα για να μιλήσει και αναφέρεται στη Φώφη Γεννηματά ή στους άλλους παλιούς του ΠΑΣΟΚ, οι κανονικοί πασόκοι ακροατές στοιχηματίζουν πότε θα αρχίσει να ευχαριστεί τον Γιάννη Κουρτάκη και τον Χρήστο Ράπτη. Οι δυο δημοσιογράφοι είναι οι επικοινωνιακοί μάνατζερ του Ανδρουλάκη, οι οποίοι μετά τα προ ετών γιαουρτώματα του Ράπτη, τα οποία είχαν διαταράξει τις σχέσεις τους (κάποιοι κακόβουλοι έλεγαν στον Ράπτη ότι κάτι ξέρει ο Κουρτάκης), έχουν συνενωθεί στην κοινή υπό τον Βαγγέλη Μαρινάκη καλή διάθεση να διαπρέψει ο νέος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ. Συναντιούνται μάλιστα συχνά στο εστιατόριο του δημάρχου Γαλατσίου και καταστρώνουν πολιτικά σχέδια με λίγα κρασάκια παραπάνω. Ο Μαρινάκης φαίνεται να επιθυμεί μια επιτυχία του Ανδρουλάκη, από την οποία όμως θα εξαρτάται ο Μητσοτάκης.

Μέχρι πριν από λίγες μέρες οι σχέσεις Μαρινάκη - Ανδρουλάκη δι' αντιπροσώπων έστω απασχο-

λούσαν εγκυκλοπαιδικά το Μαξίμου. Τα πράγματα όμως έχουν σοβαρέψει. Ο Μητσοτάκης, γνωρίζοντας ότι η πτώση είναι γρήγορη και απειλητική, έχει εκμυστηρευτεί ότι θα πάει σε εκλογές ακόμη και μες στο καλοκαίρι αν μπορέσει. Στόχος του είναι να συσπειρώσει τους νεοδημοκράτες προτού να είναι αργά και να εξασφαλίσει ένα ποσοστό για να συγκυβερνήσει με τον Ανδρουλάκη. Το σενάριο αυτό έχει θορυβήσει τον κύκλο του (πρώτος και με μεγαλύτερη ανησυχία ο Γρηγόρης Δημητριάδης), ο οποίος θεωρεί ότι θα πρόκειται για την καταστροφή του Μητσοτάκη, στο μοτίβο συγκυβέρνησης Σαμαρά. Υπάρχουν βέβαια υποψίες ότι η δυσάρεσκεια για τον Ανδρουλάκη δεν έχει μόνο πολιτικά κριτήρια. Επειδή, όπως λένε, γνωρίζουν τα του Ανδρουλάκη όπως δεν τα γνωρίζουν οι ομοϊδεάτες του στο ΠΑΣΟΚ, «η κυβέρνηση αυτή θα πέσει με πάταγο με ένα δύο δημοσιεύματα». Και αν πέσει με πάταγο, δεν θα υπάρχει άλλη λύση από τον Τσίπρα. Είναι πιθανόν λοιπόν όσοι αντιδρούν να προσβλέπουν σε μια άλλη, ενδιάμεση λύση. Χωρίς τον Μητσοτάκη φυσικά. Οπότε ο Ανδρουλάκης δεν τους καλά απλώς τα σχέδια, ανατινάζει το πολιτικό τους σύμπαν. Σε κάθε περίπτωση η σύγκρουση αποκτά ενδιαφέρον αφού απομακρύνει τον Κυριάκο από τον στενό κύκλο, τον οποίο πλέον κοιτά καχύποπτα. Ε καλά, βοηθά και η Μαρέβα.

Η πλάτη του Παπαχελά

Ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο έγραψε ο Αλέξης Παπαχελάς στην «Καθημερινή». Ο έμπειρος περί των διπλωματικών κακίζει το ΝΑΤΟ επειδή καϊδεύει την Τουρκία και την αντιμετωπίζει ως σύμμαχο χωρίς να αναλύει τις επικίνδυνες ιδιαιτερότητες. Γράφει ο καλός δημοσιογράφος:

«Η αγωνία “προς Θεού να μη χάσουμε την Τουρκία” συνεχίζει όμως να υπάρχει και να καθορίζει τις αποφάσεις στην Ουάσινγκτον, στο Βερολίνο και στο ΝΑΤΟ. Είναι η αδράνεια ενός συστήματος που αρνείται να δει την αλήθεια και αγνοεί την ιστορία; Είναι ο κυνισμός ισχυρών συμφερόντων που φοβούνται ότι θα θυσιάσουν πωλήσεις εξοπλισμών ή εμπορικές σχέσεις; Ή μήπως απλά η αγωνία ότι αν κοπεί εντελώς ο -δήθεν- ομφάλιος λώρος η Τουρκία θα συμμαχήσει πια οριστικά με τη Ρωσία και θα ενταχθεί μόνιμα και επίσημα σε έναν αντιδυτικό άξονα; Ο,τι και να είναι, δεν θα αργήσει η ώρα μιας νέας απογοήτευσης, η ώρα που θα γκρεμιστούν όσες ψευδαισθήσεις έχουν απομείνει. Για την Ελλάδα είναι σημαντικό να μην αργήσει γιατί κάθε μέρα που περνάει με χάρδια και γλυκόλογα βαθαίνει την εντύπωση στην Αγκυρα πως μπορεί να κάνει ό,τι θέλει...». Δεν έχω βρει το τελευταίο διάστημα άλλο κείμενο που να περιγράφει τόσο εύγλωττα τη νατοϊκή υποκρισία.